

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăceanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 140
din 03.03.2009**

Dosar nr.: 788/2008

Petiția nr.: 14950/25.11.2008

Petent: M. C. C.

Reclamat: G. B.

Obiect: afirmații discriminatorii la adresa etniei rome

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. M. C. C. județul Dolj

I.2. Numele, domiciliul sau sediul reclamatului

I.1.2. G. B. adresă nespecificată.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petentul sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la afirmațiile cu caracter discriminatoriu făcute de reclamat, la adresa persoanelor aparținând etniei rome.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin petiția transmisă Tribunalului București și redirecționată către C.N.C.D., petentul arată că reclamatul a făcut, în mod public, afirmații discriminatorii la adresa etniei rome, precizând la diferite posturi de televiziune "că țiganii sunt infractori și că nu merită ca românii din România să mai locuiască în această țară".

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate sub nr. 14950 din 25.11.2008, constatându-se lipsa datelor de identificare și domiciliu, prin adresa nr. 15652/08.12.2008 s-au solicitat Tribunalului București, Biroul de Informare și Relații Publice, datele petentului, în vederea comunicării actelor de procedură.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 178 din 07.01.2009, Tribunalul București a transmis informații cu privire la petent, datele de stare civilă, faptul că petentul se află în executarea pedepsei închisorii precum și locul de detenție, la data înregistrării petiției.

4.3. Urmare petiției înregistrate sub nr. 14950 din 25.11.2008, în temeiul art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată, precum și art. 21 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, s-a ridicat din oficiu excepția de tardivitate a introducerii plângerii, având în vedere nespecificarea datei și a circumstanțelor concrete în care au fost făcute afirmațiile, respectiv formularea echivocă a aspectelor ce fac obiectul plângerii.

4.4. Colegiul Director a solicitat petentului să își prezinte propriile apărări față de excepția invocată. Prin adresa înregistrată cu nr. 474 din 13.01.2009, excepția motivată a fost comunicată petentului și s-a acordat termen pentru formularea propriilor apărări, în scris, la data de 06.02.2009.

4.5. Până la soluționarea sesizării, petentul nu a comunicat un punct de vedere, cu privire la excepția invocată.

V. Susținerile părților

Susținerile petentului

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 14950/25.11.2008 petentul arată că reclamatul a repetat pe diferite posturi de televiziune că "țigarii sunt infractori" și "aceștia nu ar merita să mai locuiască în România".

5.1.2. Petentul susține că nu este normal ca un om cu renume, faimă și bani să facă de râs în public etnia romă. În acest sens, petentul solicită ca reclamatul să fie adus în fața instanței de judecată pentru a fi tras la răspundere.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că

această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Syntetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3. Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență”. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele)

6.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.6. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele Art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor

recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.7. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.8. Raportat la obiectul petiției în cauză și în mod particular la modul de formulare al acesteia corelativ aspectelor de procedură invocate din oficiu, Colegiul Director reține excepția tardivității introducerii sesizării de către petent, urmând a soluționa acest aspect. Din acest punct de vedere, Colegiul observă că petentul nu a formulat apărări față de excepția invocată.

6.9. În raport de obiectul petiției, astfel cum rezultă din modul în care este redactat, corelativ circumstanțierii faptelor rațione tempore, Colegiul Director constată că, în speță, alegația săvârșirii faptelor de discriminare vizează afirmații care pot îmbraca forma unor expresii ce ar putea aduce atingere demnității personale, în opinia petentului, persoanelor aparținând etniei rome. În ceea ce privește aceste afirmații, petentul arată că reclamatul le-a repetat pe diferite posturi de televiziune, însă nu indică în concret data și locul la care au fost făcute de către reclamat ori denumirea posturilor de televiziune care au redat respectivele afirmații, sau datele în care aceste posturi de televiziune au relatat sau informat publicul cu privire la afirmațiile în speță.

6.10. Față de aceste observații de fapt, coroborat prevederilor art. 20 alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director reține că „(1) Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.11. De asemenea, potrivit art. 21 din procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor adresate C.N.C.D., publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, „Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei”.

6.12. Corelativ circumstanțierii faptelor de discriminare rațione tempore, termenul prevăzut în art. 20 alin.1 este un termen de procedură, reprezentând intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit actul de sesizare al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la săvârșirea unor fapte sau acte de discriminare. Din interpretarea alin.1 al art. 20, Colegiul Director reține că legiuitorul a instituit un termen legal, circumscris unui interval determinat de timp, în speță, de un an de zile, care începe să curgă de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință petentul de săvârșirea ei, constituind astfel un termen peremptoriu.

6.13. Or, față de aspectele reținute mai sus, în raport cu introducerea petiției înregistrate la Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu nr. 14950 din 25.11.2008, Colegiul Director constată că plângerea, sub aspectul respectivelor susțineri este în mod echivoc formulată, de natura a nu permite reținerea unor fapte săvârșite în intervalul de timp prevăzut O.G. nr. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

6.14. Având în vedere motivele expuse și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul Director urmează a admite excepția de tardivitate a introducerii plângerii în raport cu faptele care fac obiectul plângerii.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția tardivității introducerii plângerii ridicată din oficiu în cauză.
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite petentului aflat în Penitenciarul Craiova, cu sediul în Craiova, str. Vasile Alecsandri, nr. 89, județul Dolj

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

